

Вървѣли дѣло уморени, съ зажадняли гърла.
— Наближаваме, — казалъ ловецѣтъ. Торава аме-
риканецѣтъ се разпоредилъ нѣрпѣтъ да се покатерятъ,
по околнитѣ дървета съ готови пушки, за да стрѣлятъ,
ако стане нужда.

А самъ ловецѣтъ и фоторафѣтъ дебнишкомъ
продължили по-натѣкъ. Следъ малко тѣ видѣли на
пѣска въ една суха долина десетъ орломни лѣва. Тѣ
лежали спокойно, и фоторафѣтъ едвѣмъ ги отличилъ
отъ жълтия пѣсѣкъ, понеже и лѣвоветѣ иматъ козина
съ сѣшия цвѣтъ.

Цѣлъ разпреперанъ отъ глѣдката на толкова живи
лѣвове, които били така на близо, че съ единъ скокъ
могли да го повалятъ мъртавъ, фоторафѣтъ започналъ
да ги снима. Лѣвоветѣ го глѣдали спокойно, прозъвали
се и махали опашка.

Само когато апаратъ изхлопвалъ, това се виж-
дало подозрително на лѣвоветѣ и тѣ изпавали тре-
вожно глави и наостряли уши.

Това напрежение и тоя страхъ на две крачки отъ
свирепия царъ на пустинята до толкова вълнували
фоторафа, че той неволно започналъ да говори високо.
Тѣтакси лѣвоветѣ се сепнали, нѣкои почнали да рѣм-
жатъ. Но ловецѣтъ тихичко му напомнилъ да мълчи.
И лѣвоветѣ пакъ се успокоили, като глѣдали равно-
душно, какъ човѣкътъ върти дръжката на апарата.
Когато снимкиѣтъ били направени, хората дебниш-
комъ се отдалечили. Но тѣ изтрѣпнали, като видѣли
какъ работятъ! Хората сѣрѣли като вкопани отъ
ужасъ. Торава лѣвоветѣ станали и бавно се при-
ближили до своитѣ дръгари, които лежали на пѣсѣка.
Фоторафѣтъ и ловецѣтъ си отиднали свободно
и се отдалечили.

Нѣрпѣтъ, накачени по дърветата, били полумъртви
отъ страхъ предъ лѣвоветѣ. Тѣ не се рѣшавали да
сѣдзатъ. Когато ги накарали да сѣдзатъ най-после, тѣ се
хвърлили въ нозетѣ на американеца съ благоговение.
— Дори лѣвоветѣ се отнасятъ съ почитъ къмъ
бѣлитѣ и тѣхния умъ, — казвали тѣ.

